

uden sammenhold, uden bredde og uden fundament i det hjemlige Folketing, når vi er på den store globale bane, har vi ikke en chance for at øve indflydelse.

Helt overordnet er det oplagt, at FN's rolle på det sikkerhedsmæssige, økonomiske og sociale område skal styrkes, og jeg er ikke i tvivl om, at når den nødvendige autoritet og handlekraft skal sikres – ikke mindst i forbindelse med FN's rolle som fredsbevarende og fredsskabende organisation – er det af afgørende betydning, at vi får styrket Sikkerhedsrådet, og det kræver en reform.

Sikkerhedsrådet er i dag indrettet på en måde, som primært reflekterer magtforholdene efter anden verdenskrig. Det er af stor betydning, at Sikkerhedsrådets legitimitet er til stede, og at Sikkerhedsrådets sammensætning reflekterer de demokratiske og magtpolitiske kendsgerninger i verden, som de ser ud i dag, og i den forbindelse er det af stor betydning, at vi i Europa kan få udviklet fælles fodslag på en sådan måde, at EU kan tale med én stemme i Sikkerhedsrådet. Det er ganske enkelt vejen til at få den europæiske stemme hørt tydeligere og få vores værdier, ikke mindst vores forventninger til en international retsorden, imødekommet i større udstrækning.

Kl. 13.10

Helt dominerende udfordringer for verdenssamfundet er naturligvis terrorisme, spredning af masseødelæggelsesvåben, fattigdom og smitsomme sygdomme. Mange forskelligartede instrumenter og virkemidler skal tages i anvendelse, og verdens despoter skal ikke alene bekæmpes med våben. Selv om det undertiden kan være nødvendigt, er det altid kun egnet som en kortvarig, midlertidig løsning.

Uddannelse og frihandel er i virkeligheden endnu vigtigere instrumenter i det lange løb, og for at sætte sådanne frihandels- og ikke mindst uddannelses-, herunder sundhedsprogrammer i gang, er der brug for bistand fra den rige verden – ingen tvivl om det. Det er i den forbindelse vigtigt, at regeringen lægger vægt på, at der følges op på handelsspørgsmålene fra Doha- og Cancún-møderne, og også finansieringsforpligtelserne, som de senest fremstod på FN-topmøderne i Monterrey og Johannesburg, skal indfries.

Sikkerhed og udvikling er to sider af samme sag. Verdenssamfundet kan ganske enkelt ikke opnå sikkerhed uden udvikling, og i den forbindelse er det vigtigt at fremhæve, hvor vigtigt det er, at håndhævelsen af Sikkerhedsrådets resolu-

tioner bliver gennemført. Jeg tænker her bl.a. på resolution 1540 fra april i år, der vedrører bekæmpelse af spredning af masseødelæggelsesvåben, jeg tænker på resolution 1373 om sikring af antiterrorforanstaltninger, og jeg tænker også på resolution 1325 fra 2000 om kvinder, fred og sikkerhed. Kvinders rolle som både ofre og resourcer skal indtænkes langt mere konsekvent, og det er i øvrigt også forudsætningen for, at det internationale samfund kan tackle de komplekse udfordringer, vi står over for.

Det turde være overflødigt at fremhæve, at jeg på Det Konservative Folkepartis vegne kan støtte det forslag til vedtagelse, som vi er medforlagsstillere til. Derfor har jeg naturligvis heller ikke brugt min taletid på at resumere de punkter, som denne vedtagelse lægger op til at opfordre regeringen til at lægge særlig vægt på i forbindelse med arbejdet i Sikkerhedsrådet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører, for der er ikke anmeldt korte bemærkninger.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil godt takke udenrigsministeren for hans besvarelse af denne forespørgsel. Jeg synes, der var mange gode takter i besvarelsen og også mange betragtninger, der er perspektiv i.

Jeg er fuldstændig enig i, at FN skal styrkes, og jeg er også enig i, at man skal sammentænke sikkerhedspolitikken, så den bløde sikkerhedspolitik også får sin plads i det samlede sikkerhedspolitiske koncept, vi arbejder ud fra. Jeg er fuldstændig enig i, at Sikkerhedsrådet skal styrkes. Det skal afspejle den virkelighed, der findes i dag og i morgen, og ikke den, der fandtes i går, og jeg går ud fra, at regeringen også er åben over for at se på vetoreglerne i Sikkerhedsrådet, for de har en meget væsentlig betydning for den måde, Sikkerhedsrådet arbejder på, og er en svaghed i øjeblikket.

Ikke mindst synes jeg, der var nogle meget spændende betragtninger om Afrika som fokusområde. Jeg erindrer ikke, at regeringen så tydeligt har formuleret Afrika som et højprioritetsområde i det samlede udenrigspolitiske billede, som det er sket i dag, og det synes jeg der er vældig meget perspektiv i, ikke mindst hvis det også får en EU-dimension. Hvis EU kunne få Afrika som fokusområde for sin udenrigspolitik og bistandspolitik, mener jeg faktisk, der er dyb, dyb mening i at satse på en styrkelse af EU's udenrigspolitik.